

dets Erhvervssygdomssikring (sikringspligt) til finansiering af udgifterne ved pludselige løfteskader og erhvervssygdomme.

Det foreslås, at bestemmelserne anbringes i kapitel 8 sammen med bestemmelserne om forsikringspligt, men adskilt fra disse.

Bestemmelserne er indarbejdet som §§ 50 - 52.

Forslagets § 50 er nyt og pålægger sikringspligtige arbejdsgivere en pligt til at tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring for så vidt angår sikring mod følger af erhvervssygdomme og pludselige løfteskader. Bestemmelsen svarer således til forslagens § 45 om forsikring mod følger af ulykker og skadelige påvirkninger.

Det foreslås, at alle sikringspligtige arbejdsgivere får pligt til at betale til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det gælder også for Staten, kommunerne og civillisten.

Endvidere er der i forslaget til § 50, stk. 2, indarbejdet en regel ad modum forslagens § 48. Efter denne bestemmelse hæfter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring selv om institutionen ved fastsættelsen af arbejdsgiverens bidrag er gået ud fra urigtige forudsætninger om risikoens art og omfang.

I tilknytning til reglen i stk. 2 er det i § 50, stk. 3, foreslået, at arbejdsgiveren får en pligt til at meddele Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring enhver oplysning af betydning for fastsættelsen af bidrag. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring får især behov for kendskab til arbejdsgiverens produktion m.v., antallet af ansatte og på sigt også fordelingen af de ansatte på arbejdsfunktioner.

Forslagene til § 51 indeholder processuelle regler om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings mulighed for inddrivelse ved forsinket betaling af bidrag og rente m.v. heraf.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil få en vidtgående adgang til at opkræve bidrag hos arbejdsgiverne. Der skønnes derfor ikke at være behov for bestemmelser om fremgangsmåden i tilfælde af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings konkurs. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan få likviditetsproblemer, men aldrig soliditetsproblemer.

Med hensyn til baggrunden for at oprette Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger under punkt 7.

Forslaget i § 52 svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i forslagens § 47.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler udgifterne til erstatning og godtgørelse m.v., i de sager, hvor arbejdsgiveren ikke har betalt bidrag.

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal refundere Ar-

bejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring de udbetalte beløb, og at arbejdsgiveren kan fritages for betaling, når der har foreligget undskyldende omstændigheder. Det foreslås, at det bliver Arbejdsskadestyrelsen, der træffer afgørelse om eventuel fritagelse. På denne måde sikres en ensartet praksis for alle typer af arbejdsskader, idet det efter forslagens § 47 er Arbejdsskadestyrelsen, der træffer disse afgørelser for så vidt angår ulykkestilfælde og skadelige påvirkninger.

Arbejdsskadestyrelsens hidtidige praksis for eftergivelse og fritagelse efter gældende lovs § 47 vil finde tilsvarende anvendelse i disse tilfælde, jf. bemærkningerne til forslaget til ny affattelse af § 47.

Fastsættelse af det samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

Det foreslås i forslaget til § 53, at de hidtil sikringspligtige arbejdsgivere også i fremtiden skal afholde udgifterne til erstatninger m.v. i forbindelse med erhvervssygdomme og pludselige løfteskader.

Ved de sikringspligtige arbejdsgivere forstås de arbejdsgivere, der har antaget arbejdskraft som angivet i lovens § 1.

Det foreslås, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal beregne den enkelte arbejdsgivers bidrag til sikringsordningen ud fra arbejdsgiverens tilhørsforhold til en branchegruppe, antal ansatte hos arbejdsgiveren og arbejdsgiverens risiko.

Det foreslås, at det sker på baggrund af en opgørelse over de samlede udgifter, der skal dækkes af sikringsordningen. Der henvises til afsnit 7.7. i lovforslagets almindelige bemærkninger med hensyn til hvilke udgifter, der skal dækkes.

Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring inddeler arbejdsgiverne i en række branchegrupper, der fungerer som lukkede økonomiske kredsløb både i forhold til sikringsordningen og i forhold til den supplerende belønningsordning. Udgangspunktet for denne brancheopdeling kan være DB 93. Det forudsættes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring samler brancherne i branchegrupper, der er homogene, både ud fra et produktionsmæssigt og ud fra et skaderisikomæssigt synspunkt. Det forudsættes endvidere, at bidraget fastsættes på baggrund af de udgifter, som den enkelte arbejdsgiver forventes at påføre AES således, at der ikke sker nogen systematisk omfordeling mellem de enkelte arbejdsgivere.

Det præciseres i stk. 5, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring opkræver afgifter m.v. i henhold til forskellige love. Som eksempler på sådanne afgifter kan nævnes betaling til Arbejdsskadestyrel-